

امام جمعه موقت گیلانغرب حجت الاسلام والمسلمین سید سیف الله موسوی

خطبه اول: موضوع، امر به خوبی‌ها و نهی از بدی‌ها

السلام علیکم ورحمتُ الله وبرکاته

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَا فِي تَوْحِيدِهِ وَ دَنَا فِي تَفَرُّدِهِ وَ جَلَّ فِي سُلْطَانِهِ وَعَظَمَ فِي أَرْكَانِهِ، وَأَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَ هُوَ فِي مَكَانِهِ وَ قَهَرَ جَمِيعَ الْخَلْقِ بِقُدْرَتِهِ وَ بُرْهَانِهِ، حَمِيدًا لَمْ يَزَلْ، مَحْمُودًا لَا يَزَالُ (وَ مَجِيدًا لَا يَزُولُ، وَ مُبْدِنًا وَ مُعِيدًا وَ كُلُّ أَمْرٍ إِلَيْهِ يَعُودُ) الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ثُمَّ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا وَ نَبِيِّنَا وَ مَوْلَانَا أَبِي الْقَاسِمِ مُصْطَفَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ وَ لَعْنُ الدَّائِمِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ، مِنَ الْآنَ إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ.

أوصيكم عبادة الله و نفسى بتقوى الله خودم و همه شما خواهان و برادران دینی را به تقوای الهی و پرهیز از محرّمات دعوت می کنم.

امر به خوبی‌ها و نهی از بدی‌ها دو اصل پذیرفته شده همه اقوام و ملل مختلف در طول تاریخ زندگی انسان‌ها بوده است؛ زیرا این دو اصل در بردارنده منافع انسان‌ها و منطبق با عقل و فطرت‌اند. از آن جا که افراد یک جامعه سالم مانند اعضای بدن، در راه زندگی اجتماعی و ایجاد حیات صحیح انسانی سهیم و شریک می‌باشند و هیچ‌یک از آن‌ها نمی‌توانند در برابر قوت‌ها و کاستی‌های جامعه بی تفاوت باشند، لذا مسأله نظارت همگانی، امر به معروف و نهی از منکر، برای جلوگیری از فساد و سوق دادن جامعه به سوی اصلاح، ضرورت می‌یابد.

جامعه ساکت، مرده است

قرآن می‌فرماید: «وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ» «بقره، ۱۷۹»؛ اگر در برابر قاتل ایستادید و او را به قصاص رساندید، زنده‌اید (وگرنه مرده‌اید)

البته، زنده یا مرده بودن فرد برای همه روشن است؛ اما زنده یا مرده بودن جامعه نیاز به درکی بالا و شعور اجتماعی دارد. به همین دلیل در پایان آیه می‌فرماید: «یا اولی الالباب»؛ یعنی اگر شما اهل فهم و درایت بالا باشید، این حقیقت را درک می‌کنید. جامعه‌ای که هر کس هر غلطی انجام دهد، احدی متعرض او نمی‌شود، جامعه مرده‌ای است.»

در حدیث می‌خوانیم: کسی که در برابر خوبی‌ها و بدی‌ها بی تفاوت است، مرده‌ای است که در میان زنده‌ها نفس می‌کشد.

پیامبر اکرم (ص) فرمود: خداوند، دشمن مؤمن بی دین است. پرسیدند یا رسول الله! مگر مؤمن بی دین می‌شود؟ فرمود: مسلمانی که امر به معروف نکند، بی دین است.»

سکوت در برابر گناه نتیجه‌ای جز خسارت ندارد. بر اساس سوره عصر، حتی کسانی که اهل ایمان و عمل صالح، ولی ساکت باشند، دیگران را به حق و صبر سفارش نکنند، در خسارت‌اند.

در حدیث آمده است: اگر گناه مخفیانه انجام شود، خطری برای همه مردم ندارد؛ ولی اگر گناه آشکارا انجام شود و مردم قدرت برخورد داشته باشند، ولی ساکت بمانند، خداوند همه را مورد قهر و عذاب خود قرار می‌دهد. چنان‌که در قرآن می‌فرماید: از فتنه‌هایی که آتش آن همه را می‌سوزاند، بترسید.

بر اساس روایات: اگر مردم امر به معروف و نهی از منکر را ترک کنند، اشرار بر آنان مسلط خواهند شد و دعاها و ناله‌ها دیگر اثر نخواهد داشت.

گاهی سکوت در برابر گناه، نشانه رضایت است که در این صورت بر اساس آیات و روایات، این‌گونه افراد شریک گناهکار حساب می‌شوند.

خداوند به یهودیان زمان پیامبر خطاب می‌کند که: (چرا شما انبیای پیشین را کشتید؟) در حالی که نیاکان آنان پیامبران را کشته بودند، ولی چون نسل آن‌ها به کار پدران خود راضی بودند، خداوند، فرزندان را به کردار پدران مورد عتاب و انتقاد قرار می‌دهد. سیمای افراد ساکت در قیامت

پیامبر اکرم (ص) فرمود: (به‌خدایی که جانم در دست اوست، از امت من گروهی از قبر برخیزند؛ در حالی که در قیافه بوزینه و خوک هستند. این قیافه‌ها به خاطر آن است که آنان قدرت بر نهی از منکر داشته، ولی با گناهکاران سازش کردند.

اولین وظیفه انبیا

قرآن می‌فرماید: ما در میان هر امتی، پیامبری را مبعوث کردیم که مهم‌ترین وظیفه او دو چیز بود: یکی امر به یکتاپرستی که بزرگ‌ترین معروف‌هاست «ان اعبدوا الله»، و دوم نهی از اطاعت طاغوت‌ها که بزرگ‌ترین منکرهاست «اجتنبوا الطاغوت»

توجیه بهانه‌جویان

گناه دیگران، به ما کاری ندارد؛ بعضی می‌گویند: (عیسی به دین خود موسی به دین خود)، (من و گناهکار را که در یک قبر نمی‌گذارند)، لذا در برابر باطل ساکت می‌مانند، در حالی که جرم در جامعه قابل سرایت است. یک نفر سیگاری هوای محیط را آلوده می‌کند. دروغ نیز جو بی‌اعتمادی را بر جامعه حاکم می‌کند.

گناه در جامعه مثل سوراخ کردن کشتی است، همین که آب وارد شد، همه را غرق خواهد کرد.

مانع آزادی مردم است

بعضی می‌گویند: امر به معروف و نهی از منکر، نوعی دخالت در امور شخصی مردم و سلب آزادی از آنان است، در حالی که معنای آزادی آن نیست که هر کس هر کاری انجام دهد؛ زیرا این نه با عقل سازگار است و نه هیچ فرد و جامعه و رژیمی به آن تن می‌دهد.

آزادی در چارچوب قانون و عقل و فطرت معنا دارد؛ وگرنه می‌شود هرج و مرج و بی‌بندوباری.

در زندگی اجتماعی، آزادی باید بر اساس سلامت جامعه و مقررات فراگیر معنا شود. فرمان پلیس در مورد حرکت یا توقف اتومبیل‌ها برای اصلاح امر ترافیک، در همه‌جای دنیا پذیرفته شده است و کسی آن را مخالف آزادی نمی‌داند، در حالی که کار پلیس نوعی امر به معروف و یا نهی از منکر عملی است.

با یک گل بهار نمی‌شود

گاهی سکوت دیگران، انسان را به سکوت وا می‌دارد و می‌گوید: من که به تنهایی نمی‌توانم کاری بکنم، اگر همه بگویند، من هم می‌گویم. در حالی که امر به معروف در آن فضای مرگبار وساکت، پاداش بیشتری دارد. در حدیث می‌خوانیم: (بهترین جهاد، کلمه حقی است که انسان در برابر فرد ستمگر بگوید).

دیگران هستند

گروهی می‌گویند: اگر لازم باشد، فلان شخصیت، یا مقام و یا فلان انجمن اسلامی و دیگران هستند. غافل از آن که امر به معروف همچون نماز، وظیفه همه است و غفلت دیگران دلیلی بر توجیه غفلت ما نیست.

کار از کار گذشته

بعضی می‌گویند: باید فکر اساسی کرد و کار از تذکر و موعظه گذشته است. مانند آن که تشنه‌ای را می‌بیند و می‌تواند با کمی آب او را از مرگ نجات دهد، ولی می‌گوید: باید فکر آبرسانی سراسری باشیم. البته فکر اساسی و تصمیم کلی حرف منطقی است، ولی این تفکر نباید بهانه ترک امر به معروف ونهی از منکر موردی شود.

توجه خاصی که به این فریضه در آیات و روایات شده، نشان‌دهنده ابعاد مهم آن می‌باشد و نتایج عینی و عملی زیادی از آیات و روایات متعدد قابل برداشت می‌باشد که اجرای احکام اسلامی، اجرای وظایف متقابل مردم و دولت، نظارت صحیح و مدبرانه مردم بر فعالیت‌های دولتی و افزایش پاسخ‌گویی و مسؤولیت‌پذیری نهادهای حکومتی، برقراری نظم اجتماعی داوطلبانه در جامعه، افزایش مسؤولیت‌پذیری مردم در جامعه، اصلاح شیوه‌های حکومت‌داری مبتنی بر نیازهای سیاسی، اجتماعی و اقتصادی جامعه، نشان دادن راه و سلوک انبیاء و اولیاء و صلحا، معرفی مؤمنان واقعی، بینش عقیدتی و تفکر سالم، اقتصاد سالم، امنیت قضایی، عمران و آبادانی کشور، استحکام و استواری امور کشور و نظم و انضباط، وظیفه‌شناسی، گسترش عدل و داد و تقویت نیروهای صالح و تضعیف منافقان و دشمنان، از مهم‌ترین نتایج اجرایی شدن این وظیفه می‌باشد که با تحول مفهوم شهروندی و توسعه پایدار ملی در دنیای کنونی تلازم دارد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ (۱) فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ (۲) إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (۳) «صَدَقَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَعَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلَى بَنِي مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى بَنِي مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلْفَ الْحَجَّةَ أَيُّهَا الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.

أَوْصِيَكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ خُودَمِ وَهَمِهِ شَمَا خُوهَرَانِ وَبِرَادَرَانِ دِينِي رَا بَه تَقْوَايِ الْهِي وَپَرهِيْزِ از مَحْرَمَاتِ دَعْوَتِ مِي كَنَمِ.

*واردات: از جمله دغدغه‌های رهبری عزیز انقلاب که در فرصتهای مختلف به‌ویژه خطاب به مسؤولان امر توصیه مؤکد نسبت به آن فرموده‌اند، مسأله واردات و ضرورت سر و سامان دادن به این حوزه است زیرا واردات بی‌رویه خصوصاً در رابطه با کالاها و اقلام مصرفی که در داخل مشابه آن‌ها و بلکه بهتر و کیفی‌تر از آن‌ها تولید می‌گردد، ضمن آسیب زدن به چرخه تولید داخل، زمینه

معضلاتی همچون بیکاری، وابستگی، ایستایی و عدم رونق در حوزه‌های مختلف اقتصادی را فراهم می‌سازد. در همین رابطه وقتی شنیده می‌شود که واردات روغن پالم به دو برابر افزایش یافته و یا آب خوردن (معدنی) یا رب گوجه فرنگی از برخی کشورها از جمله چین وارد می‌گردد، بدیهی است باید انتظار فلج شدن کشاورزی و برخی صنایع تبدیلی همچون کارخانجات رب را دیر یا زود داشته باشیم. این در حالی است که هنوز پس از ۳۸ سال از عمر با برکت انقلاب اسلامی، در برخی نقاط کشور که ظرفیت تولید روغن و یا رب و بسیاری از مایحتاج مردم به خوبی وجود دارد، شاهد تلف شدن سرمایه کشاورزان مظلوم و بعضاً محروم، با رها کردن محصولات همچون گوجه فرنگی روی زمین‌هایشان هستیم زیرا به زحمت جمع کردن آن و انتقال به بازار مصرف نمی‌ارزد. شاید تا نظارت دقیق و ایجاد تحول در نهادهای وابسته به دولت به‌ویژه در بخشهای خرید و توزیع و مصرف صورت نپذیرد، نتوان امید به بهبود وضع موجود و حرکت به سمت وضع مطلوب داشت.

*کابینه دوازدهم به فضل الهی پس از رایزنی‌ها و اما و اگرها و نیز فشارها و سفارشها و حتی برخی سهم‌خواهی‌ها، بالاخره ممکن است در روز تحلیف رئیس‌جمهور در مجلس شورای اسلامی (۱۴ مرداد) به نمایندگان ملت معرفی تا در فرایند قانونی رأی اعتماد خویش را بگیرند.

آنچه بیش از هر چیز باید برای ریاست محترم جمهوری و نیز نمایندگان محترم ملت در مجلس شورای اسلامی مورد عنایت و توجه ویژه باشد، نیازها و ضرورتها و انتظارات به حق مادی و معنوی مردم از طرفی و مصالح و منافع ملی از جهت دیگر است. چه آن که فرصتهای چهار ساله سریع‌تر از آنچه که فکرش را می‌کنیم خواهد گذشت و آنچه به‌جای می‌ماند، حسرت فرصت‌های طلایی از دست رفته برای خدمت بیشتر و ثبت خاطره‌هایی شیرین و بهتر در حافظه ملت بزرگ ایران است. چه بسیار شخصیت‌های وارسته و بی‌آلایشی که در تاریخ کشورمان ایران اسطوره گردیده و همچون شهیدان رجایی و باهنر برای همیشه زمان در خاطره‌ها جاودانه ماندند.

امیدواریم کابینه دوازدهم، سرآمد همه دولتهای پس از پیروزی انقلاب باشد و فراتر از قیل و قالهای فرصت‌سوز جناحی و سیاسی، در تکاپوی خدمت خالصانه و بی‌منت و عامل مؤثر وحدت و انسجام ملی و پرچمدار ارزشها و آرمانهای اسلام و انقلاب و شهدا و امام راحل(ره)، تحت سایه منویات ولی امر مسلمین امام خامنه‌ای(مدظله‌العالی) باشد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ (۱) فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ (۲) إِنَّ شَأْنَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (۳) «صَدَقَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ»